

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118115824/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

— Harald! jeg har Noget, jeg maa sige dig.
Men lov mig ikke at blive vred . . . Nej, nej, du
skal Intet love, maaske kan du ikke andet.

— Men, Minna dog! Hvad skal det sige? —
rejs dig, Kære!

— Nej, nei! hør først, jeg har været saa styg
igaa . . . jeg har narret jer — løjet ogsaa for dig —

— Hvad mener du dog — naar da?

— Aner du det ikke — kan du ikke gætte
det?

— Nej, jeg forsikrer dig.

— Set udbrød hun med et fortvivlet Udtryk
i Ansigtet, du kan slet ikke tænke dig, at jeg kan
være saa falsk . . . Og naar du hører det, vil du
maaske frygte, at jeg altid er saadan —

— Men hvad er det da? du har jo endnu
slet ikke sagt mig det.

— Ja, det var jo igaa Aftes, da vi kom for
sent til Færgedamperen, det var min Skyld —
jeg vidste godt, at den gik tidligere til det Tog —
og det benyttede jeg mig af.

— Og det er det Hele? udbrød jeg leende.

— Du ler mig ud! du skulde meget hellere
banke mig, — er det rart at faa en Kone, der
saadan kan lyve og bedrage? . . . Synes du da slet
ikke, det er stygt?